

Ağrı Kesici

– M. Kuvancı · 08 Mayıs 2009

Öđretmenler odasına girdiğimde Fizikçi Kerim'i başı ellerinin arasında, dirsekleri masaya dayalı şekilde otururken buldum.

"Kerim hocam, hasta mısın?" seslenişimle irkildi.

"Evet, başım ağrıyor, seni bekliyordum. Sende ağrı kesici vardır, versene bir tane."

İki buçuk numara miyop olduğum halde gözlük takmıyordum. Gözlük takmak öyle zor geliyordu ki bana... Sonra, dünya ile arama camdan bir perde çekmek de istemiyordum. Gözlük takmadığım için de sık sık başım ağrır, cebimden, dolabımdan, çantamdan ağrı kesiciyi eksik etmezdim.

Önce ceplerime gitti ellerim. Ağrı kesici aradım, yoktu. Dolabıma yöneldim, açtım, ağrı kesici koyduğum köşeye baktım, yok. "Allah Allah!" dedim. Ağrı kesicim hiç eksik olmazdı, ama....

Son bir ümitle çantamı açtım, karıştırdım, yok!.. Olamaz böyle bir şey!.. Ya başım ağrırsa?... Ağrı kesicim nasıl olmaz?... Peki şimdi Kerim'e ne diyeceğim. Şimdi benden ağrı kesici bekliyor. Biliyor ki kimsede olmasa bende mutlaka olur. Nasıl açıklayacağım şimdi?..

"Kerim hocam, ağrı kesicim kalmamış." dedim biraz çekinerek.

Bendeki mahcubiyeti gördü ki pek inanmadı Kerim sözlerime. Vardı da vermek istemiyorum hissine kapıldı sanki. Yalvarır bir edayla:

"Hocam, bir ağrı kesici ... Çok şey istemiyorum ki..."

Biliyorum çok şey istemediğini; ama yok işte. Nasıl anlatsam acaba gerçekten olmadığını? Adam inanmıyor...

"Hocam, gerçekten yok... Olsa bir ağrı kesiciyi mi esirgeyeceğim senden?"

"Nasıl olmaz? Kimsede olmasa sende mutlaka bulunur. Ama yok... sen bana ağır kesici vermek istemiyorsun. Biliyorum zaten, sen de sevmiyorsun beni... Onun için vermiyorsun."

"Haydaaa, nerden çıktı şimdi bu? Gerçekten yok. Seni sevmediğimi de nerden uydurdun?"

"Tabii, uydururum ben, buraya yeni geldim ya, sizin huzurunuzu bozdu. Sen de sevmiyorsun beni, diğerleri de... Farkındayım ben her şeyin. Ama boşuna heveslenmeyin, meydanı size bırakacak değilim."

Bak şimdi, bir ağrı kesiciden nerelere geldik. Adamın içine attığı derdi varmış demek ki. İkna etmem

lazım... Hiç de kötü niyet beslemedim şimdiye kadar Kerim'e. Ne yapsam? Son çare bir fikir geldi aklıma:

"Kerim hocam, yanlış anladın, sana karşı bir tavrım yok. Her zaman kullandığım ağrı kesicim gerçekten kalmamış. Bir ilacım var, ama o çok etkili, ağır bir ilaç. Onu da her zaman kullanmıyorum. Biraz da pahalı, zor durumlar için saklıyorum. Bir tane kalmıştı, onu da sana vereceğim, on dakika sonra bir şeyin kalmaz. Hem sana karşı kötü bir niyetim olmadığını da anla."

Çantamdan çıkardığım küçük kutudan turuncu renkli kapsülü alıp uzattım Kerim'e:

"Buyur hocam, at ağzına, şöyle uzan kanepeye on dakika. Bak sonra hiçbir şeyin kalmayacak. Bir hafta baş ağrısı çekmeyeceksin. Çok etkili bir ilaç bu. Ankara'dan bir doktor arkadaşım tavsiye etmişti. Dedim ya, pahalı olduğu için her zaman alamıyorum."

Kerim, ilacı aldı, yuttu. Yavaşça oturduğu yerden kalkıp kanepeye doğru gitti. Uzanmasına yardım ettim, yattı. Ben de masaya geçtim, çantamdan sınav kağıtlarını çıkarıp okumaya başladım. On, on beş dakika sonra sınav kağıtlarım bitmişti.

"Nasıl oldun Kerim hocam?" dedim. Hafif dalmış olan Kerim yavaşça doğrulup ayağa kalktı.

"Vallahi hocam, ilaç gerçekten çok etkiliymiş. Hiçbir şeyim kalmadı. Sağ olun, sizi de kırdım istemeden, kusura bakmayın."

"Önemli değil hocam, senin baş ağrının geçmesi yeter. Hadi şimdi bir çay söyle de içelim."

"Tabii, ne demek?" deyip telefona sarıldı Kerim. Dahili hattan kantini arayıp çay söyledi. Birazdan çayımızı yudumlarken gözüm çantamdaki küçük kutuya kaydı. Son kapsülünü Kerim'e verdiğim eşsiz ve etkili ağrı kesicinin üzerindeki yazıyı okuyup hafifçe gülümsedim Kerim'e hissettirmeden:

"Ercefuryl – Barsak Antiseptiği."